

Iskaja vsak četrtlet
in velja s poltrina
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Iskaja se pošilja
upravnitvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odprevidi.

Politični kateh. št.
Iskaja društva do-
bitno list brez po-
sodne naročnina.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Ekoplat se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznakla se plačuje
od navadne vrstice,
če se natilne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 38.

V Mariboru, dne 18. septembra 1902.

Tečaj XXXVI.

Naprej za svoj dom . . . . .!

Deželnozbornske volitve se bližajo! Vsak volilni mož ve, da se mu bodo približali ob tej priložnosti različni prijatelji ter mu bodo svetovali različne poslance. Ta bode hvalil tega, a grajal onega, drugi bode zopet zabavljal na ona dva ter hvalil in priporočal tretjega. Vnel se bode boj, hud političen boj. Na edni strani bodo stali vrli možje, narodnjaki, svesti si svoje narodne dolžnosti in vneti za blagor našega zaničevanega slovenskega ljudstva; na drugi strani pa njihovi fanatični in brezobzirni nasprotniki.

S trepetajočim srcem bode gledala mati Slovenija na ta boj!

Slovinci! rojaki! da, mati Slovenija bode videla ta boj. In če bote stali v njenih vrstah, če se bode borili, svesti si svoje narodne dolžnosti, pod njeno zastavo, na kateri se blišči zlati rek: Vse za vero, dom, cesarja! potem bode njeno srce veselo utripalo. Veselilo se bode svojih zvestih in vernih sinov, njeno lice bode veselja žarelo narodnega ponosa.

Toda, z žalostnim srcem bode njeno oko zrlo na te, ki bodo, čeravno njene slovenske krvi, stali vendar, pozabivši na samega sebe ter pozabivši svojo mater, v nasprotnih vrstah. Ravno tako, kakor se vsaki materi krči od bolečine srce, ko vidi svojega sina na krivih potih, kakor joka in moli, da bi ga Bog pripeljal na pravo pot, tako se bode srce od narodne bolečine krčilo materi Sloveniji nad svojimi izgubljenimi sinovi.

Volilci, volilni možje! v katerih vrstah bote stali vi? Premislite! Ali se bode veselila vas mati Slovenija, ali bode s ponosom zrla na svoje zveste sinove, ker boste v njenih vrstah, ali pa se bode njeno oko očitajoče, tužno in jezno oziralo na vas, ker se sramujete, da ste njene krvi, ker ste janičarji, ker ste podlaga tujčevi peti, ker se bojujete zoper svoje lastne brate, ker ste v nasprotnih vrstah.

Ne!!! — Kaj ne, dragi rojaki? Nikoli ne!!! Vi bode na dan volitve stali kakor skala za sveto narodno stvar, za blagor mile naše slovenske domovine. Volili bode take može, ki ljubijo vas, ki ljubijo vaš narod, kateri mu ne kopljejo narodnega groba, kateri ljubijo vašo mater Slovenijo.

Ne boste se dali preslepiti od narodnih nasprotnikov, ki vas bodo nagovarjali, da bi volili vašemu narodu nasprotne poslance, te, ki grdiijo vaš lep jezik, ki se mu posmehujejo, ki ga hočejo ugonobiti. Takemu, ki vam kaj takšnega svetuje, recite:

Hrast se omaja in hrib,
Zvestoba Slovencev ne gane!

Politični ogled.

Volitve v deželni zbor. Volitve v štajerski dež. zbor so razpisane, in sicer bodo volili volilci iz kmečkih občin dne 4. novembra, iz mest in trgov dne 7. novembra, iz veleposestva 11. novembra. Volilci ne volijo naravnost, ampak po volilnih možeh. Kedaj bodo volitve volilnih mož, naznanilo bode

okrajno glavarstvo pravočasno vsem občinam. Prosimo somišljenike, da nas obvestijo o tem. Slovenci na Spodnjem Štajerskem volijo v sledečih krajih poslance za kmetsko skupino: v celjskem okraju (2 poslance) Celje, Vransko, Gornjigrad, Šmarje in Konjice; v slovenjegraškem (1 poslanca) Slovenjgradec, Šostanj, Marenberg; v mariborskem (2 poslance) Maribor, Slovenska Bistrica in Sv. Lenart; v ljutomerskem (1 poslanca) Ljutomer, Ormož, Gornja Radgona; v ptujskem (1 poslanca) Ptuj, Rogatec; v brežiškem okraju (1 poslanca) Brežice, Kozje, Sevnica. V mestnih skupinah volijo Slovenci v skupini Maribor, Ptuj, Celje, Slovenjgradec.

Deželni zbori na Štajerskem, Koroškem, Zgornjem in Spodnjem Avstrijskem, Solnograškem, Moravskem, Šleziji in na Vorarlberskem so razpuščeni. Nove volitve še niso za vse dežele določene.

Tržaški Slovenci so priredili zadnjo nedeljo velikanski shod, na katerem so zahtevali ljuskih sol za slovenske otroke v Trstu. Nad 5000 tržaških slovenskih otrok nima v Trstu nobene ljudske šole, in okoli 9000 otrok iz okolice in mesta nobene srednje šole. To so vnebovpijoče razmere. Že celih 18 let prosijo tržaški Slovenci vlado za odpomoč, a vlada ima za Slovence le gluha ušesa. Shod v nedeljo je bil vrlo dobro obiskan. Udeležilo se ga je nad 6000 ljudi. Ko je predsednik Mandič zaključil zborovanje, zaklical je množicam: »Ako pa ne pomore tudi ta današnji naš nastop, pojdemo na ulico —.« Tem

Listek.

Slovo.

A. P. K.

V Mariboru, dne 15. t. m.

Solnčni žarki zgubljajo svojo moč, dež pada pogosteje na zemljo, zrak se ohlaja. Travniki so pokošeni, na poljih dozoreva zadnje silje. Listje na drevesih šušti skromnoti, začelo je rumeneti, prvi odmrli listi padajo že na zemljo. Pod jesen gre, poletje jemlje od nas slovo.

Čudno, istočasno, ko se poslavlja življenje v naravi od nas, vrši se tudi v našem človeškem življenju toliko sloves . . .!

Dež lije in nekako otožen pohajkujem po ulicah našega mesta. Težki vozovi s tovari ropotajo okorno po mestnem tlaku, zaprte kočije drdrajo mimo nas, da se jim ljudje komaj izogibajo.

Koliko ljudi je danes v mestu! Ah, to so naši slovenski ljudje! Velike, težke dežnike držijo v krepkih rokah nad seboj in polagoma se pomikajo po ulicah naprej. Pred njimi pa se vrtijo in ozirajo v krasne izložbe njihovih sinčki, starišev ljubljenci, naši slovenski dijaki.

Dijaki so se vrnili k nam in oživelo je zopet naše mesto. Ali še si niste ogledali

natančneje naših dijakov, kadar se vračajo z velikih počitnic v mesto nazaj? Poglejte jih! Z njih odseva vsa velika skrb in globokonežna ljubezen slovenskih starišev do svojih otrok.

Njihovo perilo je čisto, snežno-belo, lepo polikano. To so jim nemara poskrbele pridne sestrice, ki so tudi malce ponosne, da so njihovi bratci dijaki. Vsa obleka, od klobuka doli do čevljev, je nova, in človeku se zdi, kakor bi duhtel od nje še tisti prijetni vonj novega blaga. Hlače so od zadaj in spredaj skrbno polikane na rob. To je delo vestnega krojača, ki se zaveda, da šiva dijakom, ki se bodo s to obleko kazali po mestu. Vsa obleka je sicer nekoliko prevelika, a to nič ne de, stariši so naročili tako, ker dobro vedo, da še ta mlada bitja rastejo. Tudi čevlji so novi. Nekako trdo se se stopa z njimi po mestnem tlaku, a to se bo v par dneh obrnilo na bolje. Prej boste noge in mehka zemlja, sedaj trdi tlak in novo obutalo, — vsak prehod je pač težak!

Dijaki hodijo te dni zopet po naših ulicah, za njimi stopajo njih blagi stariši. Dijaki so veseli. Kaj je njim slovo? Mlada srca še ne poznajo onih britkih, žalnih čustev, ki leže v vsakem slovesu. A stariši! Njih obrazi so resno-žalostni. Dolgih deset mesecev bodo zopet najljubši jim sinovi v

tuji oskrbi! Ali se jim ne odtujijo v tem času toliko ljubljena sinovska srca? Vse žrtvujejo zanje, ali naj bodo te žrtve zaman? Mamičam tečejo solze ob slovesu, a tudi očetom utriplje srce mehkeje — — —

Zdaj so jemali po naših slovenskih vaseh naši dijaki slovo, kmalu pridejo za njimi drugi naši mladeniči na vrsto. To so tisti, o katerih pojemo, da »cesar jih hoče k vojakom imet«. Veselo popevajo in ukajo okoli po vaseh in se delajo prav korajžne, kakor se mladim vojakom spodobi. Ej, mladeniči, ali vam je v srcu tudi tako veselo? Zdi se mi, kakor da morate vsak dan tolažiti svoje srce z besedami:

Oj srček ti moj,
nikar ne žaluj,
z veseljem zavričaj, zapoj!

Ni vsak vesel, kdor se smeje in prepeva. Dijaki so vajeni jemati slovo, izbranim mladeničem vojakom je to težje. Vedno živijo pri stariših, drug so z drugim že tesno spojeni. Zdaj pa pride naenkrat klic, da morajo daleč proč od starišev, daleč proč od domovine v tuje, neznane kraje.

Materino srce je najmehkeje, najnežnejše. Odkar ve, da jo mora zapustiti dragi ji sin, večkrat se skriva drugim očem in se udaja otožnim mislim. Zadnje dni pred ločitvijo se ji vlijopogosto britke solze po velem obrazu

